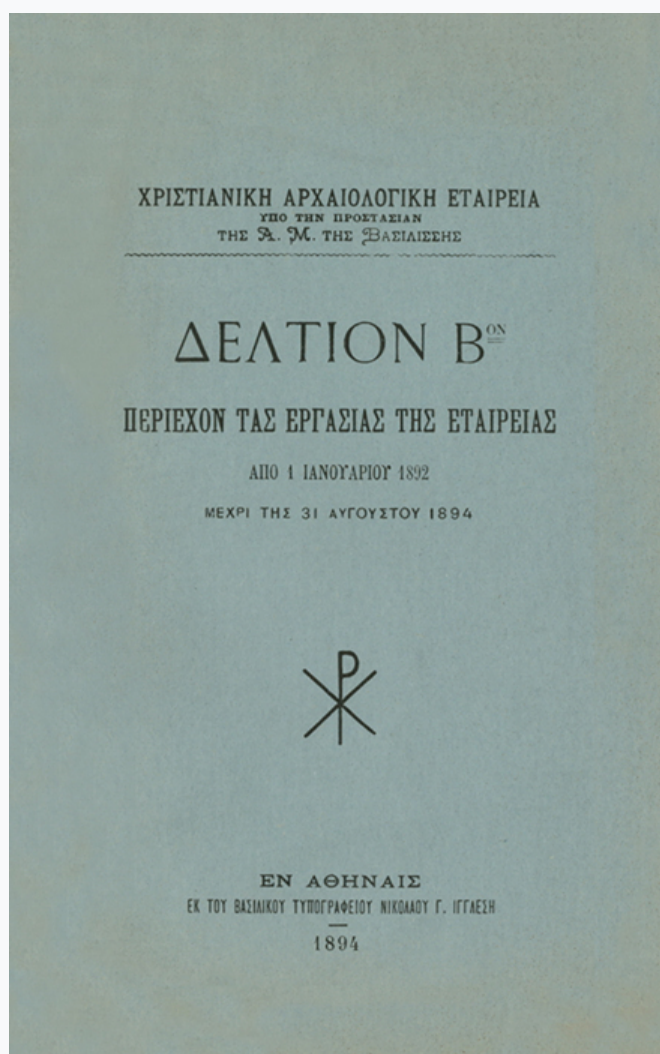

Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας

Τόμ. 3 (1903)

Δελτίον ΧΑΕ 3 (1894-1902), Περίοδος Α'

Έκθεσις των εργασιών του Διοικητικού Συμβουλίου από 1 Ιανουαρίου 1894 - 31 Δεκεμβρίου 1894

Αρ. ΠΑΠΠΟΥΔΩΦ, Κ. Δ. ΚΑΠΡΑΛΟΣ

doi: [10.12681/dchae.1547](https://doi.org/10.12681/dchae.1547)

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΠΑΠΠΟΥΔΩΦ Α., & ΚΑΠΡΑΛΟΣ Κ. Δ. (2013). Έκθεσις των εργασιών του Διοικητικού Συμβουλίου από 1 Ιανουαρίου 1894 - 31 Δεκεμβρίου 1894. *Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας*, 3, 3-6.
<https://doi.org/10.12681/dchae.1547>

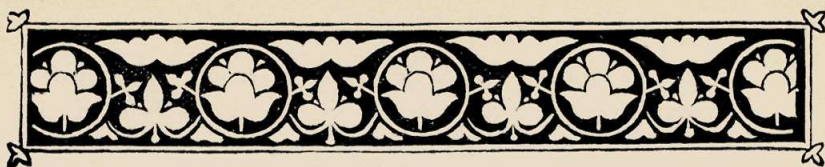
ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Έκθεσις των εργασιών του Διοικητικού Συμβουλίου
από 1 Ιανουαρίου 1894 - 31 Δεκεμβρίου 1894

Δελτίον ΧΑΕ 3 (1894-1902), Περίοδος Α' • Σελ. 3-6

ΑΘΗΝΑ 1903

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ
ΤΟΥ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΑΠΟ 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1894—31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1894

ΠΡΟΕΔΡΕΙΑ Α. ΠΑΠΠΟΥΔΩΦ

Φίλοι ἑταῖροι

υμφώνως τῷ 31^ῳ ἄρθρῳ τοῦ ἡμετέρου Καταστατικοῦ ὑποβάλλομεν Ὑμῖν ἔκθεσιν τῶν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1894 πεπραγμένων.

Δεκαετία συμπληροῦται σήμερον ἀπὸ τῆς ιδρύσεως τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας. Πᾶν ὅ,τι ἦτο δυνατόν νὰ πράξωμεν κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα εὐσυνειδήτως λέγομεν ὅτι τὸ ἐπράξαμεν.

Ἐκ τοῦ ἐπιπόνου δέ, ἀλλὰ λίαν καρποφόρου παρελθόντος, θάρρος ἀντλοῦντες, εὐέλπιδες ἀτενίζομεν εἰς τὸ εὐρὺ μέλλον τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας.

Εὐτύχημα θεωροῦμεν, ὅτι τὸ ἔργον ἡμῶν μετ' ἐνδιαφέροντος νῦν παρακολουθοῦσιν ἄνδρες ἀποκλειστικῶς ἀφοσιωθέντες εἰς μελέτην καὶ σπουδὴν τῶν ἀρχαιολογικῶν σπουδῶν.

Οἷαν μέριμναν δεικνύουσι σήμερον οἱ ἀρχαιοφίλοι πρὸς διάσωσιν τοῦ κινδυνεύοντος Παρθενῶνος, τὴν αὐτὴν προθυμοποιοῦνται νὰ δειξῶσι καὶ ὑπὲρ παντὸς χριστιανικοῦ κειμηλίου, ὑπὲρ τῆς διασώσεως πάσης χριστιανικῆς ἀρχαιότητος, καὶ μάλιστα ὑπὲρ τῶν μοναδικῶν ψηφοθετημάτων τῆς εὐκλεοῦς Μονῆς τοῦ Δαφνίου.

Ἄν ἡ Ἑλλάς καὶ σήμερον ἀκόμη εἰς τοὺς χαλεποὺς τούτους καιροὺς διατηρεῖ ἀμείωτον τὸ γόητρον αὐτῆς ἐν τῇ ξένῃ, τοῦτο κυρίως ὀφείλεται εἰς τὸ παρελθόν της.

Ἀντὶ πάσης θυσίας σπουδάζωμεν νὰ διατηρῶμεν τὰ ἔργα τῶν ἀθανάτων προγόνων ἡμῶν, ἵνα καὶ εὐπρόσωποι παριστάμεθα πρὸ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, ὡς ἀντάξιοι τούτων υἱοὶ καὶ ἀπόγονοι.

Κατὰ τὸ ληξάν ἔτος 1894 συνήλθεν ἐν Spalati-Salonis τῆς Αὐστρίας τὸ πρῶτον χριστιανικὸν ἀρχαιολογικὸν συνέδριον, ἐν ᾧ προσεκληθῆ καὶ ἡ ἡμετέρα Ἑταιρεία ἀντιπροσωπευθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐπιτίμου μέλους τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν καὶ καθηγητοῦ τῆς χριστιανικῆς ἀρχαιολογίας ἐν τῷ ἐν Greifswald Πανεπιστημίῳ κ. V. Schultze.

Ὁ ἡμέτερος ἀντιπρόσωπος ἀνέπτυξεν ἐν αὐτῷ τὸν σκοπὸν τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας, καὶ ἐζῆρε τὴν συλλογὴν τῶν ἐν τῷ Μουσείῳ ἡμῶν διαφυλαττομένων ἀντικειμένων.

Τὰ ψηφοθετήματα τῆς Μονῆς Δαφνίου, ἡ Βασιλικὴ τῆς Χαλκίδος καὶ οἱ ναοὶ τοῦ Μιστρά ἀπησχόλησαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὴν ἡμετέραν Ἑταιρείαν.

Αἱ ἐνέργειαι ἡμῶν ἐν ἐκτάσει ἐκτίθενται ἐν τοῖς πρακτικοῖς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἐλπίζομεν ὅτι κατὰ τὴν νέαν ταύτην ἀρξαμένην περίοδον τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν πλήρης ἐπιτυχία θέλει στέφει τοὺς ὑπὲρ τῆς διασώσεως τῶν περισέμων λειψάνων τῆς χριστιανικῆς ἀρχαιότητος ἀγῶνας ἡμῶν.

Ἐκτακτον εἰσφορὰν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἔχομεν ἐκ δραχ. 500 τὴν δωρεὰν τοῦ ἐν Παρισίοις κ. Χρηστάκη Ζωγράφου.

Δύο δὲ ἱεράρχαι τῆς Κρήτης, ὁ θεοφιλέστ. ἐπίσκοπος Πέτρος κ. Τίτος, καὶ ὁ σεβασμιώτατος ἐπίσκοπος Χερρονήσου κ. Διονύσιος, ὑπεσχέθησαν ἡμῖν τὴν κατ' ἔτος ἀποστολήν, ὁ μὲν, φράγκων χρυσῶν 50, ὁ δέ, φράγ. χρυσ. 60 ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας.

Ἡ Ἑταιρεία ἡμῶν ἀριθμεῖ τακτικὰ μὲν μέλη 93, ἀντεπιστέλλοντα δὲ 101.

Ἡ σύντομος αὕτη ἔκθεσις τῶν πεπραγμένων ἀριδῆλως καταδεικνύει, φρονοῦμεν, ὅτι ἡ ἡμετέρα Ἑταιρεία, ὅση αὐτῇ δύναμις, ἐργάζεται. Τοῦτο ἄλλως τε ἀκόπως δύναται τις νὰ συναγάγῃ ἐκ τοῦ ἐσχάτως ἐκδοθέντος Βου Δελτίου τῆς Ἑταιρείας ἡμῶν, ἐν ᾧ καταφαίνεται ὁποῖα καὶ ὁπόση ἐργασία ἐγένετο εἰς τοσοῦτο βραχὺ χρονικὸν διάστημα.

Ἡ Ἑταιρεία ἡμῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1894 ἐθρήνησε καὶ θρηνεῖ τὸν θάνατον τριῶν προσφιλῶν Ἑταίρων, τοῦ Γεωργίου Ι. Δουρούτη, ἐπὶ τετραετίαν διατελέσαντος ταμίου τῆς Ἑταιρείας, καὶ μετ' ἐξόχου ζήλου αἰέποτε ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς Ἑταιρείας ἐργασθέντος, τοῦ Ἰωάννου Θεοφιλάτου ἐπὶ διετίαν μετὰ πολλοῦ ζήλου ὑπηρετήσαντος τὴν ἡμετέραν Ἑταιρείαν ὡς Συμβούλου, καὶ τοῦ σοφοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις Ρώσσου ἀρχιμανδρίτου Ἀντωνίνου, ἀντεπιστέλλοντος μέλους τῆς Ἑταιρείας ἐπὶ τετραετίαν διατελέσαντος, καὶ εἰδικῶς ἀφοσιωθέντος εἰς τὴν σπουδὴν καὶ μελέτην τῶν χριστιανικῶν ἀρχαιοτήτων τῆς πόλεως Ἀθηνῶν ἡ διάσωσις τοῦ Ἀθηνῆσι ναοῦ τοῦ Νικοδήμου κατὰ τὸ πλεῖστον εἶνε ἔργον αὐτοῦ. Ὁ αὐτὸς ρωσσιστὴ ἐδημοσίευσεν τὰς ἐπὶ τῶν ραβδώσεων τῶν Προπυλαίων, τοῦ Ἐρεχθείου, τοῦ Παρθενῶνος καὶ Θησείου πολυτίμους χριστιανικὰς ἐπιγραφάς. (Ἐν Πετροπόλει 1874).

Διὰ τοῦ θανάτου τούτου ἡ ἐπιστήμη ἀπώλεσε πολύτιμον βράχιονα καὶ ἄριστον σκαπανέα.

Τὸ δὲ ἡμέτερον Διοικητικὸν Συμβούλιον διεβίβασε συλλυπη-

τήριον πρὸς τὴν ἁγιοτάτην Σύνοδον πασῶν τῶν Ρωσσιῶν(α).

Ἐν ἧ ἐποχῇ μεγίστη ὑπάρχει ἑλλειψις ἀνδρῶν μετὰ ζήλου ἐργαζομένων ὑπὲρ τῶν χριστιανικῶν ἀρχαιοτήτων, ὁ θάνατος αὐτῶν δυσαναπλήρωτον ἀφῆκε κενόν.

Ἀπὸ καρδίας εὐχρηθόμεν, Κύριοι, τὴν πρόοδον τοῦ σωματείου ἡμῶν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς πατρίδος καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

(α) Τὸ ἔγγραφον ἔχει οὕτω :

Ἄριθ. 624

Ἀθῆναι 19 Νεβρίου 1894.

Πρὸς

τὴν Ἁγιοτάτην Σύνοδον πασῶν τῶν Ρωσσιῶν.

Ἡ Χριστιανικὴ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία ἡ ὑπὸ τὴν Σεπτὴν καὶ Ὑψηλὴν Πρωτασίαν τῆς Α. Μ. τῆς Σεπτῆς ἡμῶν Ἀνάσσης διατελοῦσα, ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις Πανοσιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου καὶ Ἀντωνίνου βαθέως συλλυπεῖται τῇ Ἀγιοτάτῃ Συνόδῳ ἐπὶ τῇ στερήσει πολυτίμου τέκνου τῆς τε Ρωσικῆς καὶ Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, καὶ καλοῦ στρατιώτου τῆς ἐπιστήμης.

Ἡ Ἑλλὰς οὐδέποτε θέλει λησμονῆσει, ὅτι ἡ διάσωσις τοῦ ἐν Ἀθήναις ναοῦ τοῦ Νικοδήμου, καὶ αἱ πολυτίμοι ἀναγνώσεις τῶν ἱστορικῶν πληροφοριῶν ἐπὶ τῶν ραβδώσεων τοῦ Παρθενῶνος καὶ τοῦ Θησαυρίου εἰσὶν ἔργα τοῦ Πατρὸς Ἀντωνίνου.

Κύριος ἀναπαύσαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, αἱ δὲ εὐχαὶ αὐτοῦ εἴησαν μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἣν τοσαῦτον ἡ μακαρία αὐτοῦ ψυχὴ ἠγάπησεν.

Ὁ Πρόεδρος

ΔΡ. ΠΑΠΠΟΥΔΩΦ

Ὁ Γραμματεὺς

Κ. Δ. ΚΑΠΡΑΛΟΣ